

TRIBUNA

DELFI ROCA

Fins al PS i més enllà

Sí, he militat al PS uns quants anys i durant aquest interessant període he tingut la sort de tastar la victòria i la derrota electorals. Em sento molt afortunat per haver viscut ambdues experiències. M'han fet créixer com a persona, així és que dono les gràcies a totes les companyes i companys del PS que les van fer possibles.

Ara, però, acabo de donar-me de baixa del PS. El fet en sí, una alta o una baixa més en un partit polític, no té cap importància per la ciutadania, fora dels que em coneixen o els que segueixen de prop la política andorrana. Per aquest motiu, avui escric per als interessats a explorar nous models de governança, més adaptats al món actual.

He tornat el carnet del PS pel fet que m'ha acabat guanyant el sentiment d'ineficàcia que els partits polítics em generen ara, perquè no ens resolen els problemes. Crec que l'actual model de partit polític (leninista) basat en el centralisme democràtic ja no serveix per fomentar la innovació i el canvi social en la societat actual, digital, horitzontal, descentralitzada, així com tampoc serveix per acompanyar el canvi cap a un nou model econòmic fonamentat en el coneixement i la sostenibilitat. La seva trajectòria, el seu funcionament, la deshonestetat d'alguns dirigents, ha contribuït que la idea que els polítics només es preocupen dels seus interessos i no dels de la gent s'estengui àmpliament. Els partits s'han quedat

sense persones i sense idees. Aquí tenim, doncs, l'arrel de la desafecció política que patim.

Quan els ciutadans mirem cap al futur, no el veiem gens clar. No sabem si demà tindrem feina, casa o menjar. Conseqüentment, el nostre present és incert i angoixant. Per aquest fet els reaccionaris es troben la terra femada perquè s'estenguin els seus missatges de tipus regressiu, tradicionalista o conservador. Mentrestant, els partits progressistes s'han buidat de contingut, s'han quedat sense visió global, tot acceptant amb resignació i un sentiment d'impotència real la tirania de l'especulació financera. Fins i tot ells s'han cregut el missatge neoliberal que no hi ha cap alternativa.

Cal doncs anar més enllà dels partits polítics i organitzar-se com en un país ocupat, no per una potència militar estrangera, sinó per uns poders financers globals que, alimentats pels valors neoliberals imperants, ens oprimeixen *democràticament*. Hem de combatre el nou feudalisme econòmic, reconstruir l'Estat del benestar, potenciar l'educació i garantir la informació independent. Hem d'implantar l'economia social i solidària enfront de la cultura del benefici a curt termini que fomenten les oligarquies econòmiques i financeres. En suma, cal centrar-se en el desenvolupament integral de l'individu, a construir plegats una societat millor i a garantir per a tothom, ara i en el futur, els béns comuns.

Per fer-ho calen activistes, no militants. Calen espais per al *coworking* polític, on tots els sectors que volen canvis, que defensen els seus drets, que volen que les coses es facin d'una altra manera dins i fora de la política, i que creuen que és possible, puguin treballar plegats. Passar del tradicional funcionament piramidal dels partits, on es desenvolupa aquella estranya forma de vida del militant, una vida "plàcida de televisió i sabatilles", la de la seguretat que donava seguir el guia, citant un excompany del PS, cap a una nova forma d'organitzar-se per fer política, no serà una tasca fàcil, però és factible.

Podem començar abandonant l'arrogància i abraçant la humilitat, deixant de banda el dirigisme per practicar l'acompanyament. Com també podem acceptar que a la política s'hi va a servir i no a manar. Així doncs, s'han de connectar els espais de pensament progressista, com a nodes actius, per organitzar una autèntica revolució de les idees. Perquè la gent volem opinar i decidir cada dia, fent-ho activament.

Al capdavant, el primordial és elaborar un pensament polític basat en el diagnòstic de la situació actual, tenint en compte que la voluntat popular reclama un canvi radical del funcionament de la democràcia.

Perquè, malgrat que tots els partits resulten decebedors, ens cal, necessitem, un Govern...